

*Sygn. akt II AKa 14/13*

## WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

*Dnia 6 lutego 2013r.*

*Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:*

*Przewodniczący: SSA – Marek Motuk*

*Sędziowie: SA – Paweł Rysiński*

*SA – Jan Krośnicki (spr.)*

*Protokolant: – sekr. sąd. Kazimiera Zbysińska*

*przy udziale Prokuratora Leszka Woźniaka*

*po rozpoznaniu w dniu 6 lutego 2013 r.*

*sprawy K. P.*

*oskarżonej z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 587 k.s.h. w zw. z art. 11 § 2 k.k.*

*na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonej*

*od wyroku Sądu Okręgowego w. W.*

*z dnia 28 września 2012 r. sygn. akt XII K 27/12*

1. *zmienia w zaskarżonej części wyrok w ten sposób, że ustala, iż oskarżona K. P. w ramach przypisanego jej w pkt. II orzeczenia czynu swoim działaniem polegającym na przedstawieniu w dniu 20 lipca 2001 r. oświadczenia Sądowi Rejonowemu d. m. s. W. Sądzie Gospodarczym w XIX Wydziale KRS nieprawdziwych danych odnośnie pokrycia kapitału akcyjnego przez spółkę (...) S.A. w wysokości niezbędnej do jej zarejestrowania, zrealizowała znamiona czynu z art.587 § 1 k.s.h. i na mocy art. 17 § 1 pkt. 6 k.p.k. w zw. z art. 101 § 1 pkt. 4 k.k. i art. 102 k.k. postępowanie karne o ten czyn wobec oskarżonej umarza;*

2. *kosztami postępowania w sprawie obciąża Skarb Państwa.*

## UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w. W. z dnia 28 września 2012 r. w sprawie o sygn. akt XII K 27/12 oskarżona **K. P.** uznana została za winną tego, że:

- w okresie od 9 maja 2001 r. do dnia 4 lipca 2001 r. w W. działając jako prezes zarządu spółki (...) SA przedłożyła w Sądzie Rejonowym d. m. s. W. Sądzie Gospodarczym w XIX Wydziale KRS nieprawdziwe oświadczenie, co do pokrycia kapitału akcyjnego w/w spółki w wysokości niezbędnej do jej zarejestrowania, podczas gdy w rzeczywistości deklarowany wkład w części został uzyskany od S. S. (1) i nie pochodził z wpłat akcjonariuszy, tj. przestępstwa z art. 587 k.s.h. w zw. z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i przy zastosowaniu art. 58 § 3 k.k. skazana została na karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych przyjmując wysokość stawki dziennej grzywny za równoważną kwocie 40 zł.

Od powyższego wyroku apelację złożył obrońca oskarżonej K. P..

Apelacja zarzuciła wyrokowi błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść, przez ustalenie, że oskarżona wypełniła znamiona przestępstwa opisanego w art. 271 § 1 k.k., działając w sposób umyślny, w sytuacji gdy materiał dowodowy zebrany w sprawie nie uzasadnił takiego założenia.

W treści motywacyjnej apelacji obrońca oskarżonej podniósł, że w myśl przepisów art. 309 i 315 § 1 k.s.h. nie jest wymagane by tylko akcjonariusz mógł dokonywać wpłat na pokrycie kapitału akcyjnego umożliwiającego rejestrację spółki. Zdaniem obrońcy w ogóle w tych przepisach nie ma zastrzeżenia co do osoby uprawnionej do rzeczywistej wpłaty na akcje.

W konkluzji apelacji obrońca oskarżonej K. P. wnioskował zmianę zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie oskarżonej od przypisanego jej przestępstwa.

### **Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.**

Apelacja obrońcy oskarżonej jest zasadna częściowo i tylko w zakresie przypisania jej przestępstwa z art. 271 § 1 k.k. Natomiast wywody apelującego odnośnie kwestionowania braku w działaniu oskarżonej znamion czynu z art. 587 § 1 k.s.h. na uwzględnienie nie zasługują.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądowym (np. wyrażonym przez SA w K. w sprawie o sygn. akt AKa 173/99) „poświadczeniem” z art. 271 § 1 k.k. są tylko dokumenty „wystawione” na użytek publiczny, przeznaczone do dowodzenia okoliczności w nich poświadczonych bez potrzeby potwierdzenia ich innymi dowodami, korzystające z domniemania prawdziwości, obdarzone zaufaniem publicznym. Nie należą do tego zakresu dokumenty sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych dla celów wewnętrznych urzędu, ani dokumenty regulujące zobowiązania między osobami fizycznymi lub prawnymi (umowy, oświadczenia itp.). W tym judykacie zwrócono uwagę, że teza ta obejmuje także dokumenty spółdzielni, która nie jest instytucją publiczną. W przedmiotowym przypadku pogląd powyższy ma również zastosowanie względem spółki akcyjnej, która tak samo nie jest instytucją publiczną lecz dobrowolnym zrzeszeniem osób w celu gospodarczym z majątkiem stanowiącym własność akcjonariuszy. Z kolei w innym judykacie zwrócono uwagę, iż nie stanowi wystawienia dokumentu z oświadczeniem w nim nieprawdy, w rozumieniu art. 271 § 1 k.k., samo zawarcie umowy cywilnoprawnej przez osoby upoważnione do działania w imieniu stron transakcji, z podaniem w jej treści niektórych nieprawdziwych treści dotyczących kontraktu. Strona stosunku cywilnoprawnego nie może bowiem być sprawcą przestępstwa z art. 271 § 1 k.k. w zakresie sporządzonych przez nią dokumentów odnoszących się do zawarcia, zmiany lub ustania tego stosunku (np. IV KK 190/11 i IV KK 379/10 SN).

Z kolei w orzeczeniu o sygn. II AKa 416/02 SA w K. wprost stwierdzono, że wystąpienie z wnioskiem do Sądu Rejonowego przez Zarząd spółki o jej zarejestrowanie, ani złożenie oświadczenia o zgromadzeniu założycielskiego kapitału akcyjnego, nie stanowią dokumentów w rozumieniu art. 271 § 1 k.k.

Wszystkie przytoczone poglądy prawne, które Sąd Apelacyjny aprobuje prowadzą do wniosku, że sporządzone przez oskarżoną K. P. działającą jako prezes zarządu spółki (...) S.A. oświadczenie (k. 142) co do pokrycia kapitału zakładowego, dołączone w dniu 20 lipca 2001 r. do wniosku rejestrowego (k. 157-161) nie jest dokumentem w rozumieniu art. 271 § 1 k.k. Zatem oskarżona, która taki „dokument” wystawiła w celu rejestracji spółki akcyjnej bez sprecyzowania, a w zasadzie przez pominięcie w tymże oświadczeniu, iż jedną z osób, która dokonała wpłaty tj. S. S. (2) nie był akcjonariuszem spółki, nie podlega odpowiedzialności karnej z tego przepisu.

Sąd Okręgowy zasadnie ustalił, że akcjonariusze – założyciele Spółki (...) S.A. nie dokonali wymaganych, minimalnych wpłat na kapitał zakładowy spółki określony na 500 000 zł a wynoszący co najmniej 1/4 jego wartości, potrzebnej do jej zarejestrowania w Sądzie Rejonowym d. m. s. W. Sądzie Gospodarczym w XIX Wydziale KRS. Na rachunku spółki prowadzonym przez A. Bank znajdowała się łączna kwota 125 926,16 zł (a więc nieco powyżej 1/4 kapitału zakładowego). Na kwotę tę składały się dwie sumy. Jedna w kwocie 75 926,16 zł wpłacona przez akcjonariuszy spółki i druga w kwocie 50 000 zł dokonana przez S. S. (1) nie będącego akcjonariuszem spółki. Zatem wkład kapitałowy

umożliwiający rejestrację spółki pozostał w sposób nieuprawniony, sprzeczny z zapisami w akcie notarialnym o nr. (...) z dnia 2 marca 2001 r. sporządzonym przez notariusz I. O. dotyczącym „aktu zawiązania Spółki akcyjnej (k. 131-139).

W związku z tym dywagacje zawarte w apelacji odnośnie nie unormowania prawnego dotyczącego osób zobowiązanych do wpłaty części kapitału zakładowego na potrzebę rejestracji spółki są nie do zaakceptowania. Przepis art. 320 k.s.h. m.innymi wskazuje, że akt o zawiązaniu spółki mający formę aktu notarialnego regulujący m. innymi badanie pod względem formalnym oświadczenia o dokonaniu zgodnie z prawem wymaganych wpłat na akcje jest jednym z dokumentów dołączonych do zgłoszenia wpisu rejestracyjnego.

Oskarżona przedstawiając Sądowi w sposób nierzetelny oświadczenie, że wkład kapitałowy potrzebny do rejestracji spółki został zgodnie z prawem wpłacony, podała Sądowi Rejonowemu nieprawdę, a zatem swoim działaniem wypełniła znamiona przestępstwa z art. 587 § 1 k.s.h.

W związku z powyższymi ustaleniami Sąd Apelacyjny dokonał odpowiedniej korekty opisu czynu przypisanego oskarżonej K. P. zmierzającego do wyeliminowania z podstawy prawnej jej skazania przepisu art. 271 § 1 k.k.

Ponieważ jednak czyn przypisany w niniejszym orzeczeniu oskarżonej K. P. miał miejsce w dniu 20 lipca 2001 r., to z uwagi na ustawowe zagrożenie wymienione w przepisie art. 587 § 1 k.s.h. nastąpiło przedawnienie jego karalności w myśl art. 101 § 1 pkt 4 k.k. i art. 102 k.k. W konsekwencji na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. należało postępowanie karne o ten czyn wobec K. P. umorzyć.

Kosztami postępowania w sprawie w oparciu o przepis art. 632 pkt 2 k.p.k. Sąd Apelacyjny obciążył Skarb Państwa.